

Schranspartij tussen plastic hompen vlees

Cultfilm 'La Grande Bouffe' op het toneel

■ TONEEL

Vier mannen die zich dood vreten, simpelweg omdat ze daar zin in hebben. De film *La Grande Bouffe* (de grote schranspartij, 1973) van Marco Ferreri deed destijds bij de première in Cannes nogal wat stof opwaaien. Werd de rolprent door sommigen gezien als de meest afschuwelijke en decadente in de geschiedenis van de Franse film, anderen zagen het juist als een geslaagd commentaar op de heersende bourgeoisie. Inmiddels heeft de film een ware cultstatus verworven.

De film kent in al z'n decadentie nog een bepaalde charme, met de mooie sfeerbeelden rondom het oude herenhuis, waar de vier heren – een piloot, een rechter, een televisiepersoonlijkheid en een chef-kok – de meest exquisite gerechten bereiden, om die vervolgens te consumeren tot ze er dood bij neervallen. Johan Simons heeft in zijn toneelversie daarentegen een kaalslag toegepast. In een sober decor, dat wordt bedekt door bergen in plastic verpakte hompen vlees, roept slechts de muziek nog vage herinneringen op aan de sfeer uit de film.

Twee vrouwen die bij het hele gebeuren betrokken waren, de onderwijzeres Elisa (Elsie de Brauw) en het hoertje Christiane (sterke rol van Chris Nietvelt), reconstrueren de gebeurtenissen vanaf het moment dat de lichamen al bedekt zijn onder het plastic.

Grotesk

Johan Simons heeft ervoor gekozen om de boel behoorlijk aan te dikken. Het spel in deze groteske komedie (die te wrang is om echt grappig te worden) is bovendien flink uitvergroot. Wim Opbrouck trakteert het publiek zelfs op een ordinair schetenconcert. Dat er op de achtergrond projecties van de meest prachtige kunstwerken te zien zijn, maakt het niet minder platvloers. Door de film op het toneel te strippen van alle aankleding, blijft er de banale basis over en die is natuurlijk, net als in de originele rolprent, flinterdun. Slechts het feit dat

hier acteurs van formaat op de planken staan, houdt het stuk overeind.

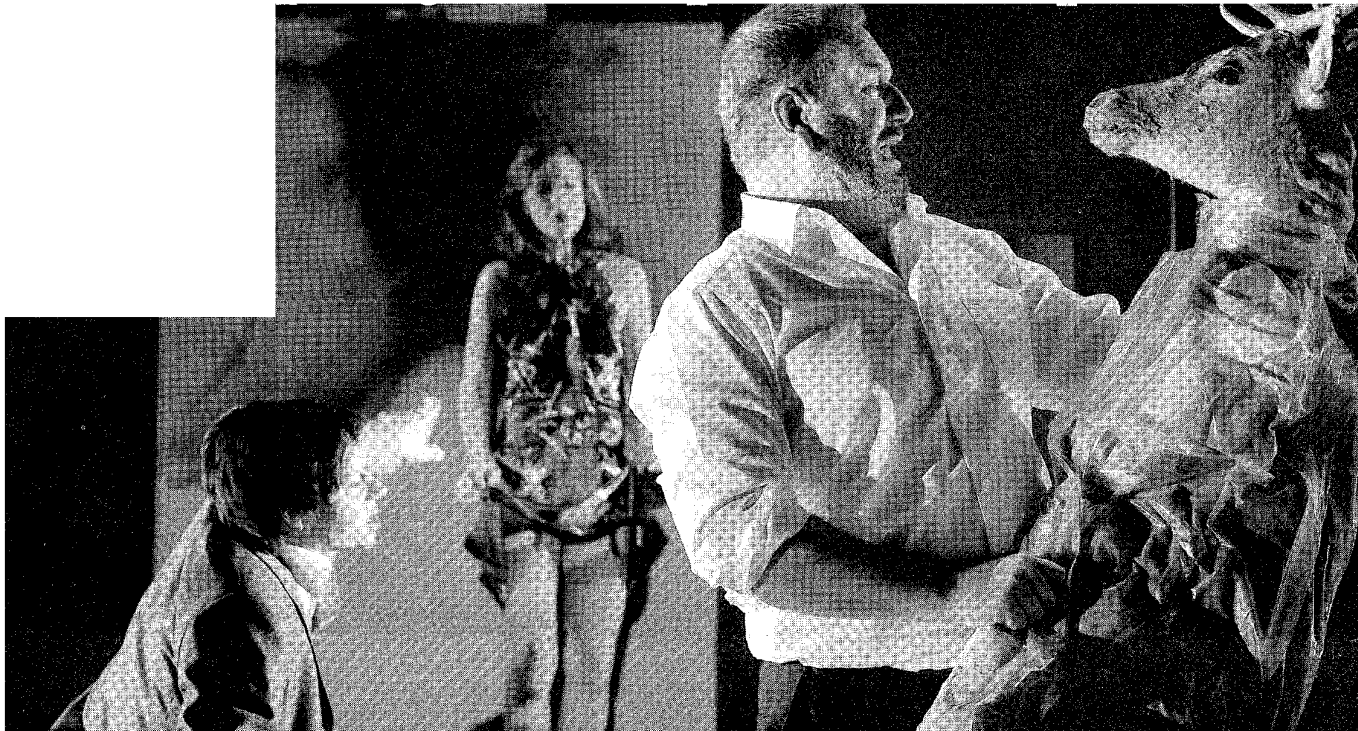
Deze toneelversie van *La Grande Bouffe* blijft trouw aan de film (al wordt er geen hap gegeten), maar overstijgt die eigenlijk nergens, waardoor het niets toevoegt. De gedachte dringt zich echter op dat dát nu juist de bedoeling was van de regisseur. Alsof Simons dat comfortabel in het rode pluche achteroverleunende schouwburgpubliek, dat zich altijd maar van alles laat voorschotelen, een spiegel wilde voorhouden. Als dat de opzet was: chapeau!

Esther Kleuver

★★★★☆

Gezelschap: Toneelgroep Amsterdam/NTGent; **voorstelling:** *La Grande Bouffe*, naar de gelijknamige film van Marco Ferreri, Francis Blanche en Rafael Azcona; **regie:** Johan Simons; **bewerking:** Tom Blokdijs; **dramaturgie:** Paul Slangen; **beeldconcept:** Anna Tilroe; **spel:** Elsie de Brauw, Jacob Derwig, Aus Greidanus jr, Chris Nietvelt, Wim Opbrouck en Steven van Watermeulen; **gezien:** Stadsschouwburg Amsterdam; **speellijst:** www.toneelgroepamsterdam.nl

■ Soberheid
troef in deze 'La
Grande Bouffe',
met v.l.n.r. Aus
Greidanus jr. ,
Elsie de Brauw
en Wim
Opbroeck.